

عنوان مقاله:

اثر غلظتهای مختلف پراکسید هیدروژن بر میزان باز شدن، ریزش گل و افزایش عمر نگهداری گلهای شاخه بریده مریم (Polianthes L. tuberosa)

محل انتشار:

اولین کنگره ملی گل و گیاهان زینتی ایران (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 4

نویسندگان:

امین صادقی - دانشجوی کارشناسی ارشد بخش علوم باغبانی، دانشگاه شهید باهنر کرمان، کرمان، ایران

فاطمه نصیبی - استادیاران گروه زیست شناسی و بخش علوم باغبانی دانشگاه شهید باهنر کرمان، کرمان، ایران

همایون فرهنگ - استادیاران بخش علوم باغبانی و گروه زیست شناسی دانشگاه شهید باهنر کرمان، کرمان، ایران.

جواد صادقی - دانشجوی کارشناسی ارشد بخش علوم باغبانی، دانشگاه شهید باهنر کرمان، کرمان، ایران

خلاصه مقاله:

گل مریم یکی از مهمترین گلهای شاخه بریدنی در ایران و جهان است. برای بررسی تاثیر آب اکسیژنه (H_2O_2) روی پارامترهای کمی و کیفی گل مریم، پژوهشی در قالب طرح کاملاً تصادفی با 3 تکرار انجام گرفت. آب اکسیژنه (H_2O_2) در چهار غلظت (0، 200، 400، 600 میکرومولار) استفاده شد. آب اکسیژنه در تمام غلظتها عمر گلجایی را نسبت به شاهد بهبود بخشید، به طوری که بالاترین عمر گلجایی در تیمار آب اکسیژنه 600 میکرومولار مشاهده شد که عمر گلجایی رانسبت به تیمار شاهد 3 روز افزایش داد. آب اکسیژنه در غلظتهای 200 و 600 میکرومولار درصد گلچه باز را افزایش داد و بیشترین میزان درصد باز شدن گلچه ها مربوط به تیمار آب اکسیژنه 600 میکرومولار بود که باعث افزایش 32 درصدی گلچه باز نسبت به شاهد شد. تیمار آب اکسیژنه در صفت درصد گلچه نیمه باز نسبت به شاهد معنی دار نشد. آب اکسیژنه در تمام غلظتها درصد گلچه پژمرده نسبت به شاهد کاهش داد.

کلمات کلیدی:

آب اکسیژنه، عمر گلجایی، گل مریم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/331723>

